

geschrokken, maar herpakte zich snel en reageerde boos op hem. Ze wilde helemaal niet gehaald worden door een engel. Ze wilde nog niet dood en zwaaide heftig met haar armen naar hem en riep dat hij moest ophoepelen. Sara schold Michaël uit voor alles en nog wat. Het had hem niet echt geraakt. Michaël was niet gevoelig voor scheldpartijen, en zeker niet van deze prachtige jonkvrouw. Uiteindelijk was hij haar getier zat, hij kon er geen speld tussen krijgen om uitleg te geven, en hij ontvoerde haar naar zijn aardse woning in Canada. In het begin stribbelde ze nog even tegen in zijn armen, maar ze viel vervolgens uitgeput als een slappe lappenpop in zijn armen in slaap. Haar ziel was puur en mooi. Hij had het zo intens gevoeld. Deze dame zou de zijne worden.

Alhoewel het geen gewoonte is voor aartsengelen om een partner te hebben, hadden twee van zijn broers in de loop der tijd ook een zielsverwant gevonden. Zijn broer Raphaël kwam zijn zielsverwant tegen tijdens een werktrip op aarde. Zijn Summer werkte op dat moment in een ziekenhuis in Amerika, waar Raphaël ook werkte, incognito. Het had hem ook moeite gekost om Summer te overtuigen dat hij een aartsengel was en in opdracht op aarde was om iemand te helpen. Uiteindelijk werd Summer toch smoorverliefd op Raphaël en ging ze overstag voor de aartsengel van de heling. Wel had ze eerst haar aardse leven afgemaakt, alvorens ze zich volledig aan hem had gegeven. Dat was de deal. Nu woonde Summer alweer enige tijd bij Raphaël in het Engeland. Gabriël had zijn Nala gevonden in Afrika, waar ze allebei op missie waren. Ze waren verliefd geworden en in tegenstelling tot Raphaël kostte het Gabriël weinig moeite Nala te overtuigen van zijn aartsengel-zijn. Ook Nala had haar leven op aarde eerst afgemaakt.

21e eeuw, Sara's woning

Sara liep nu ook boos met haar armen te zwaaien, net als toen. Terwijl ze geagiteerd rondjes door haar woonkamer liep, mopperde ze dat mannen altijd dachten dat ze alles konden maken. Dat ze hun vrouwen maar konden laten doen wat zij wilden. Nou, dat ging nu mooi niet gebeuren. Ze bleef op aarde! Grimmig was ze stil gaan staan met haar armen over elkaar. Met haar linkervoet tikte ze driftig op het laminaat. Met haar boze, fonkelende ogen keek ze naar haar echtgenoot. Echtgenoot? Deze prachtige aartsengel was echt haar echtgenoot. Althans in het Engeland. Hier beneden was zij aardser dan aards en had hij niets over haar te beslissen. Ze had haar aardse leventje nu aardig op orde met haar 32 jaar. Ze had een leuke baan als kapster en woonde in een gezellig huurhuisje. Haar aardse moeder woonde bij haar om de hoek en ze had een kleine vriendinnengroep met wie ze geregeld leuke dingen deed. Nee, ze ging zeker niet met Michaël mee terug naar het Engeland. Ze bleef hier. Hij zag de koppige trek om de mond van zijn vrouw en wist dat hij niks hoefde te verwachten. Hij zag hoe Sara haar lippen bevochtigde met haar tong.

Er ging een schok van begeerte door hem heen. Al wordt de liefde in de kosmos anders beleefd, de aardse manier van liefhebben was Michaël zeker niet vreemd.

Sara had hem daarmee zes eeuwen geleden kennis laten maken. Hij herinnerde zelfs nog hun eerste kus. De zoete smaak van haar mond en hun tongen verstrengeld in een zeer aards liefdesspel. Het was bijzonder en erg opwekkend en smaakte naar meer. Hun eerste aardse liefdesspel was om nooit te vergeten.

Het was het idee van Vader om de partners van de aartsengelen een veilige plek op aarde te geven gedurende de nog voortrazende strijd die woedde tussen goed en kwaad. Een strijd die al ruim tweeduizend jaar duurde, al sinds Vaders zoon was vermoord. Echter, de laatste honderd aardse jaren werd de strijd steeds grimmiger. Daarop had Vader in overleg met Zijn aartsengelen en diens partners dit besloten. Summer was weer in Amerika gaan wonen en in een hospice als stervensbegeleider gaan werken, en Gabriëls vrouw Nala was weer in Afrika gaan wonen om daar in een vluchtelingenkamp te helpen. Het kwaad was nu eindelijk overwonnen en verdreven, de oorlog was voorbij. Raphaël en Gabriël hadden reeds hun partners van aarde opgehaald, zonder problemen. Summer en Nala waren namelijk niet geïncarneerd op aarde. Zij waren gewoon als engel op de aarde gaan leven en werken. Sara echter had na ruim vijfhonderd jaar besloten te reïncarneren om te 'groeien'. Dat leven wilde ze afmaken en de lessen leren die ze straks weer in het Engelandom zou kunnen gebruiken.

'Nou, wat heb je te zeggen?' Venijnig prikte ze haar vinger in zijn engelschouder. 'Ik ben tenslotte je eigendom niet, nooit geweest ook. Morecomb dacht toen wel dat ik zijn eigendom was, maar na vijf eeuwen evolutie ... Als je niet kan wachten tot ik dit leven heb uitgeleefd, en zover ik weet duurt dat nog enkele decennia, dan kom je gewoon naar aarde om hier bij mij te zijn.'

Ze kreeg een ingeving. Dat zou eigenlijk best een goed idee zijn, een aartsengel die op aarde kwam wonen. Er was heel veel veranderd nu de oorlog tussen goed en kwaad grotendeels voorbij was. Het Goede had natuurlijk gewonnen, maar er moest nog een hoop gedaan worden om alles in goede banen te leiden. Een deel van de wereldbevolking had nog veel spirituele hulp nodig van onder andere de lichtwerkers en wellicht konden ze daarbij Michaëls aanwezigheid op aarde goed gebruiken. Hij wist natuurlijk alles van engelenzaken en wat er zich in de andere dimensies afspeelde, maar wat wist Michaël nou eigenlijk echt van de aarde van deze tijd en de mensen daarop? Hij regeerde over de kosmos, samen met zijn broers en zussen, en daarbij andere hoge lichtmachten, zoals de Galactische Federatie onder leiding van Ashtar. Sara rilde. Ashtar, met zijn hemelsblauwe ogen die dwars door je heen leken te kijken. Ze had hem één keer ontmoet, op de vergadering 35 jaar geleden. Hij had de doorslag gegeven om haar, Summer en Nala naar aarde te laten gaan. Ze had toen het gevoel gekregen dat hij maar niets moest hebben van de vrouwen van de drie aartsengelen. Alsof zij in de weg stonden van het bevrijden van aarde.

Ze besloot van onderwerp te veranderen. 'Hoe is het met Ashtar? Is hij tevreden met het resultaat tot nu toe?'

Michaël kneepte zijn ogen samen. 'Waarom wil jij iets weten over Ashtar? En ja, hij is heel tevreden. De hele Federatie is dik tevreden met het resultaat. Ze zullen nog enige eons in de buurt blijven om toezicht te houden op de groei van de nieuwe aarde trouwens. Het duister kan altijd nog terugkeren. Maar om even terug te komen op jou en mij ... We hebben toen afgesproken dat, zodra de oorlog voorbij was, ik je direct zou ophalen, zodat je je weer bij mij kan voegen in het Engelendom. Vandaaruit kan je de aardlingen nog beter helpen. Als engel heb je meer kracht en licht om te geven en te sturen. Als sterveling kun je niet veel beginnen.'

Met open mond staarde ze naar haar aartsengel-eega. Ging hij nou echt zijn zin doordrijven? En dan zijn bespottelijke idee dat ze als engel meer kon bieden dan als sterveling. Ze sloeg haar armen over elkaar en zette haar koppige gezicht.

'Nee! Ik blijf hier! Ik ben hier nodig en kan zo veel meer doen. Ik sta tussen de mensen in. Bovendien is dit een zaak voor aardlingen onder elkaar. Wij moeten dit samen doen. In liefde en licht. In vrede met elkaar. Ik wil hier zijn voor de mensen. Ik snap niet zo goed waarom Summer en Nala naar "Huis" zijn gegaan, terwijl ze hier op aarde veel beter werk kunnen doen onder de mensen.' Sara was weer gaan ijsberen in het midden van de kamer.

'Als kapster zit ik tussen de gewone mensen en kan ik zo veel betekenen. In het Engelendom hoor ik niet thuis. Daar kan ik niets direct voor de mensen hier op aarde doen.' Ineens draaide ze zich naar Michaël om met een klein glimlachje. 'Jij zou ook zo veel meer kunnen doen hier op aarde, weet je. Je kunt bijvoorbeeld bij een kerk of geloofsgemeenschap gaan werken.' Ze lachte. 'Ha, misschien kun je dan als dominee of Rabbi aan het werk.' Ze lachte om haar eigen idee. Het idee! Michaël met een keppeltje op.

Michaël grinnikte inwendig bij het beeld van hemzelf met een keppel op. Ook al was hij neutraal en waren alle religies voor hetzelfde bedoeld, namelijk Vader, God, te eren, hij zag zichzelf toch niet met zo'n mal ding op zijn hoofd.

'Ik moet je trouwens de groeten doen van Anna en Lucifer. Ze gaan binnenkort trouwen en vroegen of jij ook kwam. Eigenlijk zijn zij ook een deel van de redding geweest voor aarde. Met name ook door hun liefde voor elkaar is er verandering gekomen. Anna's broer komt ook en vele prominente mensen zullen erbij zijn. Vader wilde ze trouwen, maar meneer King heeft als dominee zijn zin gekregen om het te doen. En nu kan Vader gewoon Anna weggeven.'

Sara droomde even weg bij het idee van een bruiloft, van haar eigen bruiloft eons terug. Wat had Michaël er knap uitgezien in zijn nieuwe witte pak en gouden stropdas en schoenen. Zijn lange haren los wapperend in de hemelwind. Zelf had ze een mooie witte jurk van satijn met veren. Haar haren waren opgestoken geweest met engelenhaar en witte bloemen. Vader had hen persoonlijk getrouwd. Het was zo mooi geweest. En nu ging Anna trouwen met de engel van de Onderwereld. De Onderwereld, die eigenlijk gedeeltelijk verleden tijd was door onder andere Lucifers liefde voor Anna. Er was na eons een einde gekomen aan de twee werelden.